

საბაკალავრო ნაშრომი და პლაგიატის დაძლევის სტრატეგიები

ძამუკაშვილი ლალი

იაკობ გოგებაშვილის სახელობის
სახელმწიფო უნივერსიტეტი, თელავი

<https://doi.org/10.52340/idw.2021.533>

საბაკალავრო ნაშრომში ისახება სტუდენტის მიერ მთელი სწავლების პროცესში დაგროვილი ცოდნა. მისი მიზანია კვლევითი უნარ-ჩვევების პრეზენტაცია და ხშირ შემთხვევაში განსაზღვრავს სტუდენტისთვის დიპლომის მიღება-არმიღების საკითხს. ეს არის ერთ-ერთი საპასუხისმგებლო, საინტერესო და ამასთან ერთად, სტრესული სამუშაოც.

საბაკალავრო ნაშრომის წერისას სტუდენტი სხვადასხვა ეტაპს გადის - დაწყებული თემის „აღმოჩენიდან“, პრობლემის განსაზღვრით, მოსამზადებელი სამუშაოების შესრულებით და დამთავრებული მისი საბოლოო სახით წარდგენამდე. ნაშრომის შესრულებაზე მიმართულ თითოეულ აქტივობას თავისი წონაობა გააჩნია. თუმცა, ორგანიზებულობა, თანმიმდევრულობა და აკადემიური სტანდარტების გათვალისწინება წერის ყველა ეტაპისთვის მნიშვნელოვანია.

საუნივერსიტეტო სტანდარტის მიხედვით საბაკალავრო ნაშრომში ჩანს სტუდენტის დამოუკიდებელი კვლევის უნარი, სადაც მიღებული შედეგები ორიგინალურ ხედვასა და სამეცნიერო ინფორმაციაზე დაყრდნობილ რელევანტურ შეფასებებს ეფუძნება.

საბაკალავრო ნაშრომით მკვლევარი წამოჭრის პრობლემას, ანალიზებს, ასახულებს და გვთავაზობს საკითხის გადაჭრის გზებს. აფასებს კვლევის შედეგებს და წარმოადგენს დასკვნებს. მუშაობის პროცესში იქმნება ახალი ცოდნა, რაც ეფუძნება ანალიზის უნარსა და კრიტიკულ აზროვნებას.

საბაკალავრო ნაშრომის შესრულება, ისევე, როგორც სხვა ტიპის სამეცნიერო ტექსტების წერა გარკვეულ ფორმალურ მოთხოვნებს საჭიროებს, რაც განსაზღვრავს მის ფორმას, სტილს. წერის დაწყებამდე, მნიშვნელოვანია კონკრეტული საკვლევი საკითხის მოძებნა-დაზუსტება და მის გარშემო მოძრაობა, რადგან მრავალ საკითხზე წერა შეუძლებელია. გასათვალისწინებელია ძირითადი წესი - საკითხის დაკონკრეტება აადვილებს მუშაობის პროცესს.

საბაკალავრო ნაშრომის შესრულება, პირველ რიგში, საკვლევ საკითხთან დაკავშირებული მასალების გაცნობას გულისმობს. წყაროების მოძიება ერთ-ერთი შრომატევადი და დროში გაწელილი პროცესია. ბიბლიოგრაფიის შედგენა, დაგეგმარება და კონსპექტირების პროცესი ამარტივებს მოცემული სამუშაოს სირთულეს.

საბაკალავრო ნაშრომის აუდიტორია საუნივერსიტეტო აუდიტორიაა, ხელმძღვანელი, თანაჯგუფელები, დარგის მიმართულების წარმომადგენლები, ოპონენტები, კონკრეტული საკითხით დაინტერესებული აუდიტორია, რომელთა მოლოდინებსაც ითვალისწინებს მკვლევარი.

საბაკალავრო ნაშრომზე მუშაობისას, პირველ რიგში, საჭიროა პრობლემის განსაზღვრა. ეს მნიშვნელოვანი ნაბიჯია ნებისმიერი ტიპის აკადემიური ტექსტის შესრულებისას. პრობლემის განსაზღვრის შემდეგ ხდება იდენტიფიცირება - რომელი საკითხი იყო ან არ იყო აქამდე შესწავლილი? პრობლემის განსაზღვრა საკვლევი კითხვების ჩამოყალიბებას ემსახურება. მნიშვნელოვანია ცენტრალური საკვლევი კითხვისა და ქვე-კითხვების ჩამოყალიბება მათზე პასუხების მოძიების მიზნით. პრობლემის დასადგენად საჭიროა

საკვლევ საკითხთან დაკავშირებული აკადემიური და სამეცნიერო ლიტერატურის გაცნობა, რაც მიზნად ისახავს პრობლემის გადაწყვეტისათვის თეორიული საფუძვლის შექმნას; საკვლევ პრობლემის მიმოხილვას; სხვადასხვა ავტორთა პოზიციების წარმოჩენას, როგორც მხარდამჭერი, ისე საპირისპირო არგუმენტებით. ეს პროცესი სათაურის ფორმულირებას უწყობს ხელს.

სავარაუდო სათაურის შემდეგ დგება კონკრეტული გეგმა, რითაც ხელმძღვანელობს სტუდენტი და რაც მას უადვილებს ნაშრომში ლავირებას. გონებრივი რუქის დახმარებით შესაძლებელია ნაშრომის გეგმის აგება. ეს გზა საშუალებას იძლევა იდეების გენერირებისთვის. გეგმა მოიცავს საკითხის იდენტიფიცირებას; მასთან ასოცირებულ წინარე გამოცდილებასთან მიზეზ-შედეგობრივი კავშირების მოძებნას; ჰიპოთეზის ჩამოყალიბებას; მონაცემთა დამუშავებასა და ანალიზს, რაც თავის მხრივ განაპირობებს საკვლევ კითხვის/კითხვების დამტკიცებასა და შესაბამისი მიგნებებისა თუ დასკვნების გამოტანას.

კვლევის პროცესი მნიშვნელოვანი პროცესია: ამის მეშვეობით ხდება შესასწავლ საკითხთან მიახლოება. მას შემდეგ, რაც უკვე არსებობს საკვლევ პრობლემა, ნაშრომის გეგმა, ჰიპოთეზა, დასაყრდენი ლიტერატურა, ფაქტობრივად, ნაშრომის საწერად საჭირო მოსამზადებელი ეტაპი შესრულებულია.

კვლევისა და წერის პროცესი განუყოფელია. წერა ითხოვს დასმულ კითხვებზე ამომწურავი პასუხების გაცემას, არგუმენტაციასა და დასაბუთებას, რაც ბიბლიოგრაფიული მონაცემებით მყარდება. კვლევას თან ახლავს კითხვები, რომელიც პრობლემის არსებობას თვალსაჩინოს ხდის. კითხვებზე პასუხების მოძიება პრობლემის გადაჭრას ემსახურება.

ნაშრომში აკადემიური სტანდარტების დაცვა მსჯელობას გაცილებით წონადს ხდის, რადგან მკითხველს განცდას უჩენს, რომ ნაშრომის ავტორი ემყარება სერიოზულ მტკიცებულებებსა და არგუმენტებს საკუთარი პოზიციისა თუ მოსაზრებების გასამყარებლად.

თეორიულად, საბაკალავრო ნაშრომი შედგება შესავლის, ლიტერატურის მიმოხილვის, მეთოდოლოგიის, შედეგების ანალიზისა და ინტერპრეტაციის, დასკვნისაგან.

შესავალ ნაწილში ხდება საკვლევ პრობლემის იდენტიფიცირება, კვლევის მნიშვნელობისა და მიზნის ჩვენება. შესავალი თავის ფუნქციით მიუთითებს კვლევის ჩატარების საჭიროებაზე. საკვლევ პრობლემის თეორიული ასპექტების წარმოჩენის შემდეგ ყალიბდება საკვლევ პრობლემა, რაზე დაყრდნობითაც იკვეთება მიზნები, ჰიპოთეზა და საკვლევ კითხვები.

შესავლის შემდეგ, სამეცნიერო ლიტერატურის მიმოხილვით, კარგი ნიადაგი იქმნება საკვლევ კითხვების ასახსნელად. რელევანტური ლიტერატურის მოძიება, რაც ცალსახად მნიშვნელოვანია და საბაკალავრო ნაშრომში მისი ჩართვა ფასდაუდებელ როლს თამაშობს საკვლევითი გასაშლელად, საკვლევ საკითხების დასასაბუთებლად. სამეცნიერო ლიტერატურა მკვლევარს ეხმარება ანალიზის პროცესში და მისი კრიტიკული აზროვნების მართებულ-ლოგიკურ წარმოჩენას ემსახურება.

მეთოდოლოგიის ნაწილში ხდება კვლევის აღწერა და დაკონკრეტებულია კვლევის ტიპი: თვისებრივი, რაოდენობრივი თუ შერეული. კვლევის მეთოდის დეტალური აღწერით, მისი დასაბუთებით იხსნება კვლევის მართებულობა და ეფექტურობა, რასაც მოსდევს მონაცემების თავმოყრა, აღწერა და ანალიზი. თეორიული ნაწილი განსაზღვრავს თეორიებს, ძირითად ცნებებს და უკვე არსებულ იდეებს საკვლევ საკითხთან დაკავშირებით.

კვლევის შედეგებში ჩანს კვლევის თანმიმდევრულობა, შედეგების აღწერა და მიღებული დასკვნები, რაზე დაყრდნობითაც მკვლევარი ახდენს ანალიზს.

შედეგების ინტერპრეტაციის ნაწილში განიხილება კვლევის შედეგები და ახალი მიგნებები, რაც დაფუძნებულია ანალიზის პროცესს. იკვეთება მიღებული შედეგების თეორიული და პრაქტიკული მნიშვნელობა.

დასკვნით ნაწილში ხდება მიღებული შედეგების შეჯამება, საკითხის შესწავლის მომავალი პერსპექტივის წარმოჩენა და მომავალში ჩასატარებელი კვლევების რეკომენდაციების შეთავაზება.

დასკვნა, როგორც წესი სრულდება საკვლევი პრობლემის გამეორებით და საკვლევი კითხვის რეკონსტრუქციას წარმოადგენს. დასკვნით ნაწილში ავტორი უთითებს რა წვლილი შეაქვს მის კვლევას მოცემული საკითხის შეწავლაში.

საბაკალავრო ნაშრომის განსაკუთრებულ ღირებულ ნაწილს წარმოადგენს ბიბლიოგრაფია. ბიბლიოგრაფიით მკითხველი წარმოდგენას უქმნის, რამდენად სწორად მოძრაობდა ნაშრომის ავტორი საკითხის შესწავლისას და რამდენად დამაჯერებელია მისი მტკიცებულებები, რადგან, სწორედ გამოყენებული ლიტერატურა იძლევა სიგნალს ნაშრომის ავტორის ინტელექტუალურ წონადობაზე. გამოყენებული ლიტერატურის, წყაროების მითითება ექვემდებარება სპეციფიურ აკადემიურ სტანდარტებს, რომლის გარეშე საბაკალავრო ნაშრომი კარგავს თავის ღირებულებას.

დასრულებული ნაშრომი მოწმდება პლაგიატზე. უამრავი პროგრამა არსებობს, რაც ააშკარავებს ნაშრომის ორიგინალურობასა და გამოყენებული ლიტერატურის მართებულ მითითებას. საბაკალავრო ნაშრომებში დიდია პლაგიატის ცდუნება.

აკადემიური კეთილსინდისიერებისა და პლაგიატის გავრცელების შესახებ მრავალი კვლევაა ჩატარებული, თუმცა, რთული დასადგენია, თუ რამდენადაა სტუდენტთა ნაშრომებში პლაგიატის პრაქტიკა გავრცელებული, რადგან მათი გამოვლენის ერთიანი შეფასება არ არსებობს.

პლაგიატის მიზეზები შეიძლება მრავალი იყოს - სიზარმაცე, დროის სიმცირე, ინტერნეტში არსებული მზა მასალები და სხვა, მაგრამ ცალსახად ყურადსაღებია ის, რომ სტუდენტებს უჭირთ ციტირების წესების პრაქტიკული განხორციელება. ეს შეიძლება უკავშირდებოდეს სწავლის პროცესში არასაკმარის გამოცდილებას ციტირების ფორმების გამოყენებასთან დაკავშირებით. სირთულე განსაკუთრებით იკვეთება პარაფრაზირებისა და შეჯამების პროცესში.

ინტერნეტმა, აკადემიური სივრცის გახსნამ და ონლაინ რესურსებზე ხელმისაწვდომობამ, ფაქტობრივად, პლაგიატის გავრცელებას განსაკუთრებულად შეუწყო ხელი და გაზარდა პლაგიატის შემთხვევები.

სტუდენტები მარტივად სარგებლობენ ციფრული პლათფორმებიდან და ახდენენ ტექსტების კოპირებას მითითების გარეშე. ხშირად, ეს მასალები არარელევანტური წყაროებიდან მომდინარეობს, რაც კიდევ უფრო აკნინებს ნაშრომის აკადემიურობას. პლაგიატის პრაქტიკის გავრცელებას ხელს უწყობს უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების მხრიდან არაერთგვაროვანი რეაგირება მოცემულ საკითხზე. განსხვავებულია დასჯის მექანიზმები და ფორმებიც, თუმცა, თითქმის ყველა უნივერსიტეტი ნაშრომების შეფასებისას იყენებს პლაგიატის გამოვლენის პროგრამებს. კვლევები აჩვენებს, რომ სტუდენტები ნაკლებპრობლემურად აღიქვამენ პლაგიატის ფაქტებს და არასამართლიანად მიიჩნევენ არსებულ დასჯის მექანიზმებს.

პლაგიატის ყველა ფორმა თაღლითობასთან ასოცირდება. ეს არის ეთიკური ღირებულებების შესუსტების შედეგი და ზიანს აყენებს სამეცნიერო საზოგადოებასა და კონკრეტულად იმ პირს, ვისგანაც აკადემიური „ნადავლი“ წამოიღო. პლაგიატი გულისხმობს მოტყუების სურვილს, რაც შეუთავსებელია სამეცნიერო პრინციპებთან.

პლაგიატი ხელს უშლის მეცნიერების პროგრესს, რომელსაც თავის მხრივ ემყარება მეცნიერება. სხვათა ნაშრომებისა თუ ნააზრვეის დაუსაბუთებელი მითვისება აკნინებს მკვლევარის სტატუსს.

პლაგიატის პრევენცია გულისხმობს სხვისი ინტელექტუალური საკუთრების დაცვასა და სტუდენტის გათვითნობიერებას, პატივი სცეს ინტელექტუალური საკუთრების უფლებებს და გაემიჯნოს პლაგიატს. ამის შესახებ ინფორმირება საუნივერსიტეტო სწავლების პირველივე წელს იწყება და მთელი სწავლების მანძილზე უნდა გრძელდებოდეს. აკადემიური წერის სწავლებასთან ერთად, საბაკალავრო ნაშრომების ხელმძღვანელებმა პერმანენტულად უნდა მიუთითონ სტუდენტებს წყაროების ეთიკური გამოყენების თაობაზე.

წყაროების მითითება მკვლევარისათვის მნიშვნელოვანია რამდენიმე მიმართულებით: ერთი, ეს არის აკადემიური პატიოსნების დაცვა, სხვათა საავტორო უფლებებისა და

ზოგადად, აკადემიური ეთიკის პატივისცემა, ინფორმირება და ცოდნის შექმნა, საკუთარი კვლევის მხარდაჭერა და სხვა. მკითხველის გადმოსახედიდან - ეს არის უფლება, გადამოწმოს მოხსენებული მონაცემების ან ციტირებული ტექსტის სიზუსტე ან კონტექსტი. ექვი შეიტანოს ან დაეთანხმოს მკვლევარს მოსაზრებების ლოგიკურობაში. ეს არის მეცნიერების კომუნიკაციის ძირითადი პრინციპი. მკითხველს აქვს ლეგიტიმური უფლება მეტი იცოდეს ტექსტში ან ნაწარმოებში ნახსენები ავტორის შესახებ, მიაკვლიოს გამოყენებული წყაროები. ეს კი იმ შემთხვევაშია შესაძლებელი, თუ ციტატას სრულად აქვს მითითებული ბიბლიოგრაფიული მონაცემები.

სტუდენტი მკვლევარისთვის, ცალსახად მნიშვნელოვანია, იცოდეს, რომელი წყაროები გამოდგება დასამოწმებლად და რომელს უნდა გაემიჯნოს. ის, რისი გამოყენებაც გაამდიდრებს მის ნაშრომს არის: სახელმძღვანელოები, სამეცნიერო ნაშრომები, სამეცნიერო ბაზები, სპეციალიზებული ან ზოგადი ენციკლოპედიები, ლექსიკონები, სამეცნიერო ჟურნალ-გაზეთები, სამთავრობო საიტები, საერთაშორისო ორგანიზაციების საიტები, უნივერსიტეტის საიტები, აღიარებული ენციკლოპედიური საიტები, მომხსენებელთა ჩანაწერები, ლექციაზე მოსმენილი მასალები, აკადემიური დისკუსიები და სხვა. მთავარია, სხვათა ნაშრომებისა თუ ნააზრების მოტანისას, დაცული იყოს ინტელექტუალური საკუთრება და გამოყენებული ციტირების აკადემიური სტანდარტები.

პლაგიატის თავიდან არიდება შესაძლებელია სხვადასხვა გზით, სხვადასხვა ინტელექტუალური ტექნიკის გამოყენებით. ეს შეიძლება იყოს:

- სიტყვასიტყვით ციტირება
- პარაფრაზი
- აზრის ხელახალი ფორმულირება
- შეჯამება/რეზიუმირება
- თარგმანი

ნებისმიერი, ზემოხსენებული ტექნიკის გამოყენებას აქვს თავის მიზანი და დანიშნულება. როდის მოგვეყვას ციტატა, როდის ვახდენთ პარიფრაზირებას, რეზიუმირებასა თუ აზრის რეფორმულირებას, თუმცა, ნებისმიერი ამ ინტელექტუალური ტექნიკის განხორციელების პროცესში არის პლაგიატის ცდუნების რისკი.

ციტატის გამოყენება ყველაზე მარტივი ხერხია აკადემიურ ნაშრომში სხვისი აზრის გასაზიარებლად. თუმცა, ციტატას ჯობია შეჯამება/რეზიუმირება ან პარაფრაზირება, როდესაც კონკრეტული მოსაზრების გამოხატვა საკუთარი სიტყვებითაც არის შესაძლებელი.

ციტატა არის ტექსტური მასალა, რომელსაც ზუსტად ისე ვციტირებთ, როგორც ავტორმა დაწერა. ციტატა შეიძლება მოვიყვანოთ განსაკუთრებულად მნიშვნელოვანი ან პირიქით, წინააღმდეგობრივი მოსაზრების საილუსტრაციოდ და ბუნებრივია, ვუთითებთ ავტორს სიდატექტური დამოწმებისას და გამოყენებული ლიტერატურის ჩამონათვალშიც. ეს ვალდებულეა ვრცელდება ყველა წყაროზე: წიგნებზე, სტატიებზე, პერიოდულ გამოცემებზე, ენციკლოპედიებზე, აუდიოვიზუალურ დოკუმენტებზე, ინტერნეტ გვერდებზე, სტატისტიკური ხასიათის მასალებზე - ცხრილები, რუკები, სურათები, ფოტოები, კარიკატურები, ხმოვანი ან აუდიოვიზუალურ მასალაზე. ყველა ამ შემთხვევაში, მიეთითება სრული წყარო, რომელიც გახდა ინფორმაციის დასაყრდენი.

პარაფრაზის ეს არის ტექსტის განსხვავებული ფორმულირება შინაარსის შეცვლის გარეშე. პარაფრაზირების დროს ტექსტში მოყვანილი წინადადების სტრუქტურა იცვლება სინონიმებით. ამ შემთხვევაშიც წყაროს მითითება აუცილებელია, როგორც ტექსტის შიგნით, ასევე გამოყენებული ლიტერატურის ჩამონათვალში.

პარაფრაზირებისას ავტორის იდეები საკუთარი სიტყვებით გადმოიცემა. ეს არ არის სხვისი მოსაზრების ჩვენების მარტივი გზა, რომელიც მექანიკურად სინონიმებით ნაცვლდება. პარაფრაზირებულ მონაკვეთში ჩანს მკვლევარის ინტელექტი, წერის სტილი, საკითხთან დამოკიდებულება. კარგი პარაფრაზის გასაკეთებლად მნიშვნელოვანია ორიგინალი ტექსტის სრულფასოვანი გაგება, მისი გათავისება. პარაფრაზი მოითხოვს შინაარსის დონეზე სიტყვების შეცვლას და არა მთელი ტექსტის სიტყვა-სიტყვით სინონიმებით „თარგმანს“.

პარაფრაზირებისას ნარჩუნდება ავტორის სიტყვების მნიშვნელობა, აზრი და ტექსტის არსი. პარაფრაზირებისას შესაძლებელია სიტყვების თანმიმდევრობის შეცვლა, წინადადებების ახალი ფორმით გადაწყობა შინაარსის დარღვევის გარეშე. ცვლილებები შესაძლოა განხორციელდეს მეტყველების ნაწილების ჩანაცვლებითაც. მთავარი იდეა მდგომარეობს ავტორის აზრის განსხვავებულად გადმოცემაში. პარაფრაზის შედარება ორიგინალ ტექსტთან უზრუნველყოფს პარაფრაზის სტრუქტურის მაქსიმალურ დაცვას. მიუხედავად იმისა, რომ არ ვიყენებთ ავტორის ზუსტ სიტყვებს, პარაფრაზის შემთხვევაში მაინც ვიღებთ მის იდეებს. ამიტომ, ნებისმიერ შემთხვევაში, პარაფრაზის გამოყენებისას საჭიროა ორიგინალი ტექსტის ბიბლიოგრაფიული მონაცემების მითითება.

პლაგიატის თავიდან არიდების მიზნით, პარაფრაზირებული ტექსტის/ინფორმაციის მისაწოდებლად, შესაძლოა, ავტორები შესავალი წინადადებებით მიეთითოს: "ამ ავტორის მოსაზრებით...", "როგორც ავტორი თვლის...", "როგორც ავტორს მიჩნია ...", "თუ ავტორის სიტყვებით გადმოვცემთ" და სხვა.

აზრის ხელახალი ფორმულირება არის იმის მტკიცებულება, რომ ჩვენ სწორად გვესმის გამოყენებული წყარო. იგი შედგება ერთი ან მეტი წინადადებისგან. ხელახალი ფორმულირებით ჩვენ შეგვიძლია არგუმენტის გასამყარებლად სხვისი იდეიდან დავიწყოთ საკუთარი აზრის განმტკიცება. ამ შემთხვევაშიც წყარო უნდა მიეთითოს ტექსტის შინაარსში და არ შემოიფარგლოს მხოლოდ ბიბლიოგრაფიის ნაწილში მისი წარმოდგენით. ხელახალი ფორმულირება მოიცავს კონკრეტულ მტკიცებულებას ავტორის მიერ გამოხატულ მოსაზრებაზე. ხელახალი ფორმულირება გამოიყენება სამართალში იურიდიული ტექსტების ინტერპრეტაციისთვის.

ტექსტების შეჯამება/რეზიუმირება არის ერთ-ერთი ყველაზე გამოყენებადი და ეფექტური ინტელექტუალური ტექნიკა კონცეფციებისა და შინაარსის შესანარჩუნებლად. ეს არის ერთი ან მეტი აზრის ან თავის (ან თუნდაც მთელი წიგნის) იდეა, რომელიც უნდა შეჯამდეს. შეჯამება ხდება საკუთარ სიტყვებისა და წინადადებებისაგან, რომელიც იდეით უტოლდება ორიგინალი ტექსტის ავტორის ნააზრევს.

პლაგიატის შემთხვევებს ვაწყდებით ელექტრონული თარგმანის გამოყენების შემთხვევებშიც. შესაძლებელია რაიმე მონაკვეთის თარგმანს სხვა ენიდან, რათა განვაკითხოთ საინტერესო მოსაზრება. ამ შემთხვევაშიც, აკადემიური სტანდარტით მითითება აუცილებელი პირობაა. თუ მკვლევარი თავად ახორციელებს თარგმანს, აუცილებელია ამის დაზუსტება, რომ მოცემული მონაკვეთი თარგმნილია და კვადრატულ ფრჩხილებში მიეთითება - [ჩვენი თარგმანი]. თუ ტექსტის აღიარებული თარგმანი არსებობს, უმჯობესია მისი გამოყენება უზუსტობის თავიდან აცილების მიზნით.

ბიბლიოგრაფია/გამოყენებული ლიტერატურა მიეთითება ნაშრომის ბოლოს. აქ უნდა იყოს ჩამოთვლილი სქოლიოებში ჩამოტანილი ყველა ავტორი და წყარო, საიდანაც მოხდა კონკრეტული მოსაზრებების გადმოტანა ტექსტში. წყაროს მითითებისას საჭიროა სტანდარტის დაცვა და დეტალურად წარმოდგენა, რათა მკითხველმა ადვილად იპოვოს ორიგინალი ნამუშევრები.

პლაგიატის თავიდან არიდება საბაკალავრო ნაშრომში შესაძლებელია, თუ სტუდენტი თავიდანვე მკაფიოდ იქნება ინფორმირებული პლაგიატის თაობაზე, იმ მექანიზმებისა თუ რეაგირების შესახებ, რაც შეიძლება გამოიწვიოს პლაგიატის არსებობამ მის ნაშრომში. ინფორმირებულობა დიდწილად განსაზღვრავს საკითხის პრევენციას, თუმცა, მხოლოდ მორალური ნაწილი არ არის საკმარისი პრობლემის დასაძლევად. საჭიროა, მეტი ყურადღება მიექცეს აკადემიური ტექნიკების სწავლებასა და სწორ გამოყენებას; წერილობით დავალებებში გათვალისწინებული უნდა იყოს აკადემიური სტანდარტების დაცვის აუცილებლობა.

ბიბლიოგრაფია:

1. ბრაიმანი, ა. (2012). კვლევის დასაწყისი: ლიტერატურის მიმოხილვა სოციალური კვლევის მეთოდები. https://old.tsu.ge/data/file_db/faculty_social_political/Alan%20Bramani%202012.pdf
2. ეკო, უ. (2012). როგორ დავწეროთ სადიპლომო ნაშრომი. <http://mastsavlebeli.ge/?p=4358>
3. https://sites.uclouvain.be/infosphere_boreal/fichiers_communs/module7/paraphrase.html
4. პლაგიატის პრობლემა და მისი აღქმა საქართველოში. (2016). კვლევის ანგარიში. <http://www.osgf.ge/files/2016/Publications/Plagiat - ge - 2016.pdf>
5. ქავთარაძე, თ. ქასრაშვილი, ნ. საღინაძე, ნ. პატარიძე, ს. და საბაური, თ. (2019). აკადემიური მუშაობის საფუძვლები: პრაქტიკული სახელმძღვანელო სტუდენტებისთვის. თბილისი: ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი. <https://integrity.iliauni.edu.ge/wp-content/uploads/2018/12/Academic-Writing-Toolkit-into-Georgian-akadmiuri-mushaobis-saphudzvlbi-praqtikuli-sakhelmdzghvanelo.pdf>

Undergraduate Thesis and Plagiarism coping Strategies

Dzamukashvili Lali

Iakob Gogebashvili State University, Telavi

Abstract

Bachelor's degree is a final step before graduating first four years of studying at the university. The students show off their knowledge and research skills acquired by the University that are based on their original vision and scientific information. Writing a bachelor's thesis is a responsible, interesting and at the same time stressful job. It requires formal characteristics of its performance, which determine the content, form and style of the paper.

The researcher of the undergraduate thesis raises the problem, analyzes, substantiates and suggests the solutions, evaluates the research results and concludes. During the working process new knowledge is activated which is based on analytical skills and critical reasoning.

Maintaining academic standards in the paper makes it more fruitful because it gives the reader a sense that the author of the paper depends on reliable academic sources to support his or her own reasoning and position.

The completed paper will be checked for plagiarism. There are numerous programs which reveal the originality of the work. After all, there is a big temptation of plagiarism in the papers.

Preventing plagiarism offers to protect someone else's intellectual property and make the student aware that he or she has to respect the rights of intellectual property and distance himself or herself from plagiarism. Avoiding Plagiarism in the paper is possible if the student has been clearly informed about the mechanisms or responses that plagiarism may cause in his or her work. Awareness is largely responsible for preventing plagiarism, however, only the moral part of the problem is not enough. We need to pay more attention to proper implementation of the academic techniques in the academic environment.

საკვანძო სიტყვები: საბაკალავრო ნაშრომი, პლაგიატი, ციტირება, პარაფრაზირება, შეჯამება.

Keywords: Bachelor Thesis, Plagiarism, Citation, Paraphrasing, Summary.